

КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ВІДНОШЕНЬ МІЖ НАУКОВИМИ УСТАНОВАМИ ТА СУБ'ЄКТАМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ ЩОДО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Досягнення конкурентних переваг суб'єктами господарювання на сучасному етапі розвитку економіки можливе лише за умови ефективного використання інтелектуальних ресурсів, впровадження сучасних наукомістких технологій, розробки якісно нової продукції, створення інновацій. Для підприємства є два шляхи, або повністю перейти на інноваційний шлях розвитку або локально впроваджувати інновації для вирішення таких питань як: економія витрат, отримання додаткового доходу, підвищення ефективності діяльності. В першому випадку інновації забезпечують розвиток підприємства у довгостроковій перспективі і визначають його економічне спрямування, в другому – інновації забезпечують вирішення окремих проблем або питань у короткостроковій перспективі.

Інноваційний розвиток підприємства – еволюційний або революційний процес інноватизації підприємства за рахунок ефективного використання інтелектуальних ресурсів, як власних так і залучених, і характеризується прогресивною зміною його якісного стану.

На сучасному етапі формування механізмів та інструментів інноваційного розвитку суб'єктами господарювання різних рівнів особливо гостра постає проблема у висококваліфікованих фахівцях, основними функціями яких є керівництво інноваційними проектами, забезпечення організації реалізації «під ключ» проектів з організації нових виробничих систем, реформуванню на діючих виробництвах товарів та послуг, управлінню інтелектуальною власністю тощо.

В цьому напрямку є певна проблема, оскільки навчати управляти інноваційними проектами можуть, ті хто мають необхідний сучасний рівень теоретичної підготовки та позитивний досвід реалізації інноваційних проектів. Тут важливо грамотно поєднати освітні та виробничі функції. Важливо зазначити, що ефективність інноваційного проекту забезпечується: по-перше, керівником проекту, його творчим інтелектуальним потенціалом, енергією, знаннями, талантом; по-друге, учасниками проекту з відповідних напрямів (фінанси, логістика, інвестиції, маркетинг та ін.), які мають найвищий рівень кваліфікації, творчий потенціал, вміють генерувати й відстоювати ідеї, працювати у команді, тощо. Саме ці якості виходять на перший план і суттєво відрізняються від загального підходу до компетенції та кваліфікації працівника. Така ситуація обумовлена основними елементами структури інноваційного проекту - фундаментальними та прикладними дослідженнями.

Перед підприємством (корпорацією) постає питання вибору: або відбирати фахівців на ринку праці, або почати довгостроковий процес підготовки та відбору молодих спеціалістів. Практика підбору персоналу на великих промислових підприємствах показала, що вони здебільшого схильні до обрання молодих талановитих випускників університетів, які проходять випробування на інтелектуальні здібності, рівень знань іноземної мови, психологічні тести тощо.

На нашу думку, підприємству необхідно починати спостереження за майбутніми фахівцями з необхідних напрямів та залучати їх у науково-практичній діяльності вже на третьому курсі університету. Концептуальний підхід до формування відносин між підприємствами (корпораціями) та вищими навчальними закладами представлена на рис. 1.

Даний підхід передбачає створення нових структурних підрозділів з інноваційного розвитку як в наукових установах, так і на підприємстві.

Створення центру при Національному університеті сприятиме процесам інноваційного розвитку на регіональному рівні шляхом: встановлення зв'язків із органами місцевого самоврядування для визначення напрямків наукових досліджень пріоритетних галузей та підприємств міста, області; формування інформаційного ресурсного центру із науковими тематиками, анотаціями результатів впроваджених інноваційних проектів, винаходів; організації інноваційних форумів для забезпечення встановлення зв'язків між підприємствами та науковцями, обміну досвідом, тощо.

Державний механізм стимулювання взаємодії між учасниками інноваційного процесу

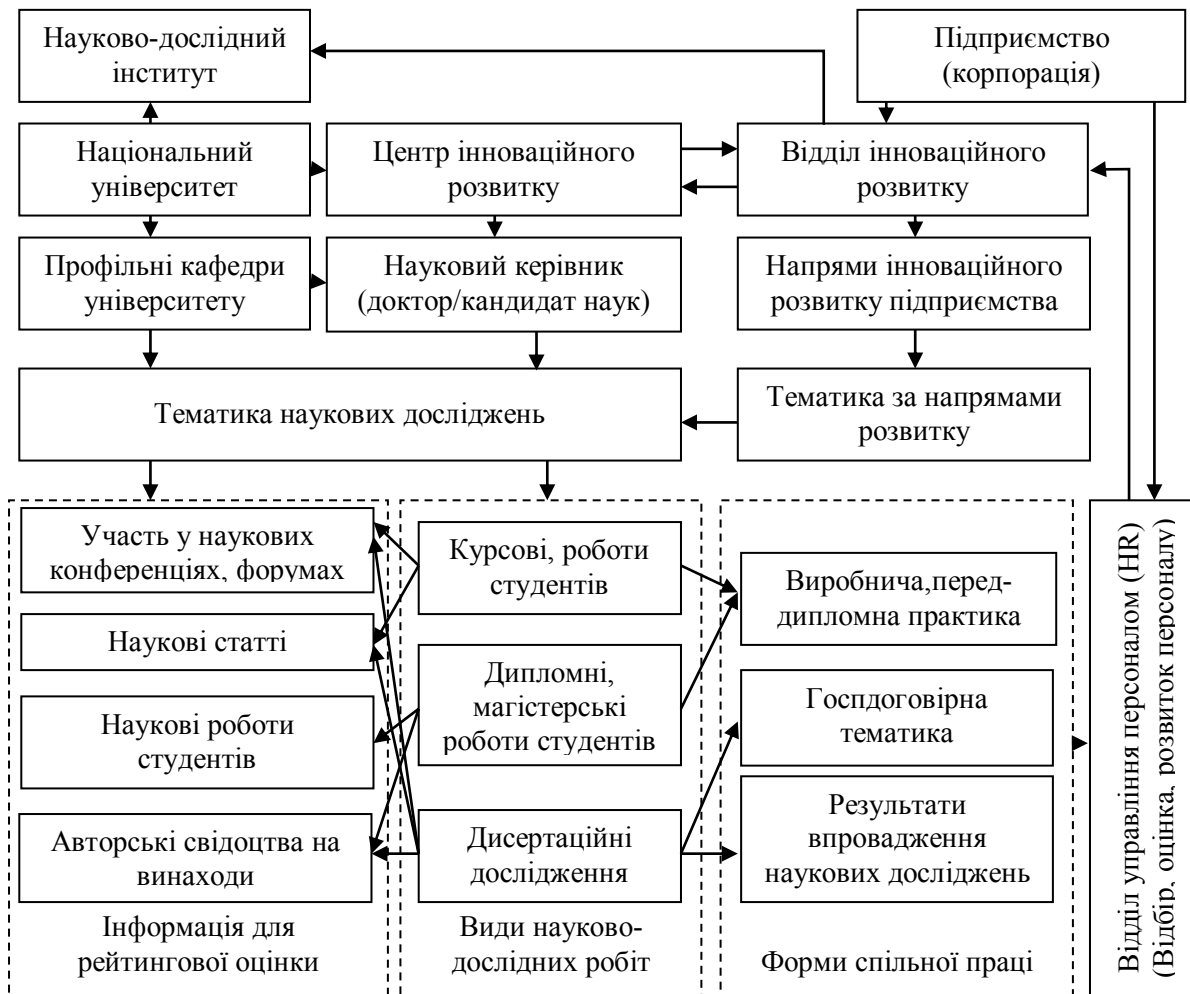

Рис. 1 Система взаємодії підприємства з науковими установами

Забезпечення ефективного функціонування відділу інноваційного розвитку підприємства є окремим науковим дослідженням.

Отже, підприємство, яке обрало інноваційний шлях розвитку, протягом 5-7 років може повністю забезпечити себе кадрами найвищої кваліфікації (кандидатів, докторів наук) для забезпечення ефективної реалізації інноваційних проектів.